

РЕШЕНИЕ

№ 6874

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7185** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 28963 от 03.08.2022 г. по описа на Административен съд – София – град /АССГ/ и вх. № 21013627 от 13.07.2022 г. по описа на Софийски районен съд, депозирана от П. Б. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез младши адв. Б. А. срещу Решение от 03.06.2022 г. по НАХД № 4907/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 4473628 от 06.02.2021 година, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева за нарушение на член 21, ал.1 от ЗДвП.

С депозираната жалба се навеждат доводи за неправилност и постановяване на решението в пряко противоречие на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание – касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК. Твърди се, че процесният ЕФ не съдържа необходимите реквизити за издаването му, към същият липсват приложени снимки, които да показват, че към момента на заснемането не са попадали други автомобили в обсега на техническото средство. Изтъква, че са налице пропуски

в реквизитите на фиша, дължащи се на пропуски в текстовата редакция на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и в частност липсва посочен издател и дата на издаване. Касаторът счита, че вмененото нарушение не е доказано по категоричен начин. Посочва се още, че не е изследван въпросът дали техническото средство, с което е заснето нарушението е било изправно. Навеждат се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на оспореното решение и на потвърдения с него ЕФ. В условията на евентуалност моли съда да върне делото за разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание, касаторът - П. Б. Д., редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, Отдел „Пътна полиция” – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща представител. По делото са представени писмени бележки, в които се излагат доводи за неоснователност на жалбата и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор П. дава заключение за неоснователност на касационна жалба.

Административен съд София – град, 18-и касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 06.02.2021 година около 14.10 часа в [населено място], [улица]до № 28 с посока на движение от [улица]П. Д. е управлявал собствения си автомобил „Сеат Л.“, с рег. [рег.номер на МПС] при ограничение на скоростта 50 километра в час за населено място с 82 километра в час. Нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство техническо средство ARH CAM S1, за което от СДВР му е издаден процесния ЕФ.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е издаден в резултат на процедура, проведена без допуснати съществени нарушения, със задължителните съгласно чл.189, ал.4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от санкционираното лице деяние, съставляващо административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона. Приел е още, че процесното автоматизирано техническо средство, с което е констатирано и заснето процесното нарушение е одобрено съобразно нормативните изисквания, като към датата на констатиране на нарушението е минало периодична техническа проверка.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Въззивното решение не страда от сочените от касатора пороци.

„Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения.

Съгласно чл.189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на

нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Тези реквизити в оспорения електронен фиш са налице. Няма изискване за вписване на датата на издаването му. В чл. 189, ал. 4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на електронен фиш", за разлика от чл. 42, т. 2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН. Налице е законово изискване за посочване на датата на извършване на нарушението, но не и за дата на неговото съставяне. Последната дата зависи от проверка на собствеността на автомобила, респ. предоставяне на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, съгласно чл.189, ал. 5 ЗДвП.

Неоснователно е също така възражението на касатора за съществено нарушение на процесуалните правила и изискването за форма, поради липсата на посочване на лице – издател на фиша. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш.

Спазени са изискванията за използване на автоматизирано техническо средство, с което е констатирано и заснето процесното нарушение и одобрено съобразно нормативните изисквания, като към датата на констатиране на нарушението е минало периодична техническа проверка. Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд в тази насока, а оплакванията в касационната жалба, че по административната преписка липсват приложени снимки, които да показват, че към момента на заснемането не са попадали други автомобили в обсега на техническото средство, са изцяло немотивирани и неоснователни, доколкото същите са налични по делото.

Правната квалификация на нарушението съответства на текстовото описание на състава на административното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление с превишена скорост в населено място. В разглеждания случай, установената скорост на автомобила – 82 км/ч е установена в населено място при разрешена такава - 50 км/ч. Правилно е определен и размерът на наложената глоба. В чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч нарушителят се наказва с глоба в размер на 400 лева. Възраженията и твърденията, въведени от касатора, подробно разгледани и обсъдени в решението на въззивния съд, не се споделят от настоящата инстанция.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено валидно и допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XVIII касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.06.2022 г. по НАХД № 4907/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.

ОСЪЖДА П. Б. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.